

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 45143-03-10 שיינפלד נ' ידיעות אחרונות בעמ ואח'

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת הבכירה רונית פינצ'וק-אלט

תובע ישראל שיינפלד
ע"י ב"כ עו"ד י' ננר

נגד

נתבעים 1. ידיעות אחרונות בע"מ
2. שילה דה-בר
4. מאיר ידידיה
ע"י ב"כ עו"ד מ' מוזר

פסק דין

1
2 לפני תביעה בגין לשון הרע ופגיעה בפרטיות על סך 200,000 ₪ שהוגשה נגד עיתון, העורך הראשי ועורך
3 המדור הסאטירי בעיתון בגין פרסום שעשה שימוש בתמונתו של התובע בתמונת פוטומונטאז'
4 במסגרת מדור סאטירי בעיתון.

רקע עובדתי

5
6 1. במדור הסאטירי "אפעס", שהתפרסם בתקופה הרלוונטית לתביעה בעיתון "ידיעות אחרונות"
7 התפרסמה סמוך ל"ג בעומר בשנת 2009 תמונת פוטומונטאז' בה נראה תצלום של אדם חרדי
8 חובש שטריימל (מזנבת), וליד ראשו "הושתל" ראשה של צעירה פאנקיסטית עם שיער
9 "קוצים" אדום ולמטה הכיתוב: "אחרי החזרה לחיק המשפחה: הפאנקיסטית מהפרסומת
10 של סלקום הגיעה ל"חלאקה" במירון".
11 2. בתקופה שקדמה לפרסום האייטם האמור, פרסמה חברת סלקום פרסומת של "סלקום
12 משפחה" במסגרתה נערה פאנקיסטית חוזרת הביתה לחיק משפחה הדתית (כולם חובשי
13 כיפה), והמשפחה מקבלת אותה בזרועות פתוחות, בליווי המלל: "משפחה היא הדבר הכי
14 חשוב שיש".

א. עיקר הטענות הרלוונטיות של התובע בכתב התביעה

15
16 3. התובע נמנה על העדה החרדית, נשוי ואב לילדים, ידוע בקרב משפחתו ומכריו כאדם צנוע
17 המקפיד על שמירת המצוות והנהגים המקובלים במגזר אליו הוא מתייך, מוסמך לרבנות על
18 ידי מוסד עץ חיים בירושלים ולומד להכשרה לדיינות.

1 מתוך 10

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 45143-03-10 שיינפלד נ' ידיעות אחרונות בעמ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 בשנת 2004 נסע התובע עם בנו להר מירון על מנת לקיים את מנהל ה"חלאקה", תספורת
- 2 ראשונה לבן המגיע לגיל שלוש. במהלך הטכס צולם התובע על ידי צלם, מרגיל נחשתן וצילום
- 3 בו נראה התובע מחזיק את בנו במהלך התספורת (להלן: "הצילום המקורי") פורסם בעיתון
- 4 "ידיעות אחרונות" באותה שנה.
- 5 בשנת 2009 נודע לתובע כי נעשה פעם נוספת שימוש בצילום המקורי בעיתון אלא שהפעם
- 6 נעשה הדבר תוך שימוש בפרטומנטאז' כך שבמקום בנו של התובע שהיה מונח על ידיו, נראה
- 7 כאילו התובע מחזיק דוגמנית פרובוקטיבית (להלן: "תמונת הפרטומנטאז'" או ה"הצילום").
- 8 פרסום תמונת הפרטומנטאז' פגע בדמותו ובשמו הטוב של התובע, ופגע בפרטיותו, במיוחד
- 9 לאור ההקשר של התמונה והיותו של התובע בן המגזר החרדי שערכיו שונים בתכלית
- 10 מהערכים העולים מהצילום. כרב, וכמי שמתעתד להיות דיין, מהווה הפרסום פגיעה
- 11 משמעותית בתובע ועלול למנוע את קידומו ומשים אותו ללעג ולקלס בקרב ציבור שאמור
- 12 לרכוש יראת כבוד לרב ולדיין.
- 13 הפרסום מטיבו ומטבעו נועד לפגוע בתובע, להשפילו ולבזותו ולעשותו ללעג ולקלס ולא היה
- 14 מקום לעשות שימוש בתמונתו ובדיוקנו לצרכים שלהם בוצע הפרסום. הפרסום פגע באופן
- 15 קשה ובלתי ניתן לתיקון בפרטיותו של התובע ובשמו הטוב של התובע, והתובע נהייה ללעג
- 16 ולשנייה בקרב כל מי שנחשף לפרסום.
- 17 ביום 29.9.09 פנה ב"כ התובע אל העיתון בדרישה לפצותו בגין הפרסום וכן לפרסם התנצלות
- 18 על הוצאת לשון הרע כנגד התובע אך העיתון לא השיב לפנייתו.
- 19 הפרסום מהווה לשון הרע באשר יש בו כדי להשפיל את התובע ולעשותו מטרה ללעג ולבזו
- 20 מצד הבריות.
- 21 אין בערכי חופשה האומנות או הביטוי כדי להתיר פרסום משפיל ומבזה של אדם פרטי ולא
- 22 היה מקום לעשות סאטירה לכאורה כלפי המגזר החרדי (אם זו הייתה מטרת הפרסום בעיני
- 23 הנתבעים) על גבו ועל חשבונו של אדם פרטי. התובע הוא אדם פרטי העוסק בענייניו ולא איש
- 24 ציבור אשר חשף עצמו ביודעין לביקורת ציבורית כולל באמצעות סאטירה.
- 25 התמונה נעשתה מתוך כוונה מודעת ולכל הפחות תוך עצימת עיניים העולה כדי כוונה, הן
- 26 להוצאת לשון הרע והן לפגיעה בפרטיות.
- 27 בהתאם לסעיף 30(א) לחוק הגנת הפרטיות, כאשר נעשתה פגיעה בפרטיות תוך פרסום בעיתון,
- 28 יישאו באחריות גם מי שהחליט על הפרסום, עורך העיתון והמוציא לאור.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 45143-03-10 שיינפלד נ' ידיעות אחרונות בעמ ואח'

תיק חיצוני:

13. בפועל נגרם לתובע נזק ממשי אלא שלא ניתן להוכיח את גובה הנזק או את קיומו ולפיכך עותר התובע לקבלת פיצוי ללא הוכחת נזק בסך של 200,000 ₪ ללא הוכחת נזק מכוח חוק איסור לשון הרע ומכוח חוק הגנת הפרטיות: 100,000 ₪ בגין הפגיעה בפרטיות, ו- 100,000 ₪ בגין לשון הרע.
- 4
- 5 **ב. עיקר הטענות הרלוונטיות של הנתבעים בכתב ההגנה**
14. התמונה הופיע במדור הסאטירי "אפעס" המפורסם בעיתון, באייטס שאינו מתייחס לתובע ולא מייחס לו דבר.
- 7
15. אין בתמונה כל פגיעה בפרטיות או לשון הרע.
- 8
16. התובע מנסה להוציא את האייטס הסאטירי מהקשרו ולצייר תמונה שונה ומעוותת ביחס לפרסום.
- 9
- 10
17. האייטס פורסם ערב ל"ג בעומר, חג שאחד מנהגיו הוא טכס החלאקה במירון. האייטס עסק בסרטון פרסומות "סלקום משפחה" המציג נערה פאנקיסטית עם שיער "קוצים" אשר חוזרת אל חיק משפחה הדתית, והמשפחה מקבלת אותה בזרועות פתוחות.
- 11
- 12
- 13
18. הפרסומת "ניגנה" על הרגש המשפחתי והקונפליקט בין חילוניות למסורת, והיא שודרה באותה עת שוב ושוב בערוצי הטלוויזיה המסחרית וככזו היא ראויה לשמש מושא לביקורת וסאטירה.
- 14
- 15
- 16
19. התמונה שפורסמה במדור הסאטירי מהווה "בדיחה" על כך שהנערה בעלת התסרוקת הפאנקיסטית החליטה לעשות לכאורה עוד צעד לקראת משפחה שומרת המצוות ועברה "חאלקה", גזיזת השיער במירון. אין בבדיחה זו כל התייחסות לתובע או משמעות שניתן לפרשה כלגלוג והשפלה כלפיו או כלפי המגזר החרדי.
- 17
- 18
- 19
- 20
20. בתמונה "נשתלה" תמונתה של הפאנקיסטית מהפרסומת של סלקום, בתוך התמונה המקורית שצולמה בטכס ה"חאלקה" כ- 5 שנים קודם לכן ובו צולם התובע, בהסכמה, בטכס הפומבי.
- 21
- 22
- 23
21. מעבר לכך שרואים בתמונה שהיא בדויה ולא אמיתית, הרי שהנסיבות בכללותן מבהירות כי תמונת הפוטומונטאז' מהווה סאטירה:
- 24
- 25
- 26 לתמונה התלווה הכיתוב ההומוריסטי: "אחרי החזרה לחיק המשפחה: הפאנקיסטית מהפרסומת של סלקום הגיעה ל"חלקה" במירון".
- 26
- 27

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 45143-03-10 שיינפלד נ' ידיעות אחרונות בעמ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 אף אחד מהקוראים לא חשד שמדובר בצילום אותנטי של טכס ה"חלאקה" והיה ברור לכל
2 שמדובר באירוע שלא התרחש.
- 3 מנהג ה"חלאקה" הוא מנהג מוכר, בוודאי בקרב דתיים – חרדים וידוע לכל שבטכס הזה
4 מספרים ילדים זכרים בני שלוש ובוודאי שאישה לא הייתה מסתפרת באירוע כזה.
- 5 ברור לכל כי מדובר במדור סאטירי, לפי כל האייטמים שנכללים בו. כך למשל משמאל
6 לתמונת הפוטומונטאז', הופיעה תמונה של האפיפיור אשר לכאורה טוען כי היהודים צלבו
7 אותו, וברור לכל שאין מדובר בסיטואציה אפשרית.
- 8 22. הטרוניה של התובע היא נגד השימוש בתמונה לצורך האייטם הסאטירי, אך אין בסיס
9 לטרוניה זו. הצילום המקורי נעשה ברשות הרבים או בהסכמת התובע. לגבי תמונת
10 הפוטומונטאז', ברור לכל כי מדובר בתמונה מזויפת, התובע הוא אגבי לאייטם, שמו לא מופיע
11 באייטם, תמונתו קטנה, לא עדכנית ולא ברורה, והאייטם לא עוסק בו. בנסיבות אלו אין
12 בפרסום התמונה כדי לפגוע בתובע.
- 13 23. אין באייטם כל משמעות שניתן לפרשה כגלוג והשפלה כלפי התובע או כלי המגזר החרדי
14 וכל הטענות הן ניסיון לעקור את הפרסום מהקשרו המקורי.
- 15 24. עורך מדור "אפעס", הנתבע 3, הוא עצמו בן הגזר החרדי. המדור "אפעס" במקור נוסד על ידי
16 כותבים חרדים ובין השאר נועד לעסוק בשלל נושאים הנובעים מהקונפליקט בין חרדים
17 וחילוניים בישראל. ההקשר בו פורסם האייטם אינו פוגע בציבור החרדי בכלל או בתובע
18 בפרט.
- 19 25. אין מחלוקת שמדובר בתמונת פוטומונטאז' אולם אין מדובר בתמונה פרובוקטיבית. מדובר
20 בתמונה שנגזרה מהפרסומות של סלקום לתכנית "סלקום משפחה" מלווה במלל: **"משפחה**
21 **היא הדבר הכי חשוב שיש"**.
- 22 26. התובע מנסה לצייר תמונה משוללת יסוד לפיה הציבור החרדי חסר חוש הומור וגם חסר
23 הבנה, ומה שנראה בבירור כתמונה הומוריסטית שנרקחה לצורך אייטם סאטירי, ייתפס על
24 ידם כתמונה אותנטית.
- 25 27. אין מקום לייחס לנתבעים כוונה לפגוע בתובע. האייטם כולו עוסק בפרסומות של סלקום ולא
26 בתובע או בציבור החרדי. אין היכרות מוקדמת בין התובע לבין מי מהנתבעים ושמו לא צוין
27 בכתבה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 45143-03-10 שיינפלד נ' ידיעות אחרונות בעמ ואח'

תיק חיצוני:

28. באשר לפניית התובע לעיתון, ב"כ הנתבעים ניסתה ליצור קשר עם ב"כ התובע, ולאחר שניסיונותיה העלו חרס, שוגרה אליו הודעת פקסימיליה בנדון בה הודיעה לו שהיא מנסה ליצור אתו קשר ללא הצלחה וכי ייצור אתה קשר בהקדם, אך לא התקבלה ממנו תשובה.
29. אין בפרסום פגיעה בפרטיות של התובע כמשמעותה בחוק הגנת הפרטיות התשמ"א – 1981 ואין בו לשון הרע כמשמעותו בחוק איסור לשון הרע התשכ"ה – 1965.
30. כאשר מדובר בתמונה שברור לכל קורא סביר שהיא לא משקפת סיטואציה אותנטית אלא סיטואציה שנרקחה לצורך אייטס סאטירי לא יכול להיות בפרסום כזה משום לשון הרע כלפי התובע או פגיעה בפרטיותו.
31. התמונה מהווה סאטירה כלפי הפרסומות של סלקום אשר משתמשת בקונפליקטים של דת ומסורת לצורך פרסומות מסחרית. הדברים נכתבו באיטס ב'רחל ביתך הקטנה' והניסיון של התובע לעקור את המשמעות הרגילה והברורה של הדברים לצורך הגשת תביעה ממנה תצמח לו תועלת כספית, משולל כל יסוד.
32. לנתבעים עומדות ההגנות המפורטות בסעיף 15 לחוק איסור לשון הרע, עומדת לזכותם החזקה הקבועה בסעיף 16 לחוק איסור לשון הרע והיא לא נשללה על פי סעיף 17 לחוק איסור לשון הרע. כמו כן מדובר במעשה של מה בכך כמשמעותו בסעיף 6 לחוק הגנת הפרטיות ובזוטי דברים כמשמעותו בפקודת הנזיקין. לנתבעים עומדות ההגנות המפורטות בסעיף 18 לחוק הגנת הפרטיות ולחילופין עומדות להם הקלות בסעיף 19 לחוק איסור לשון הרע.
33. מוכחש כי נגרם לתובע נזק ומוכחש סכום הנזק.
34. פיצוי בגין לשון הרע ובין פגיעה בפרטיות בגין אותו מעשה, מהווה כפל פיצוי.
- ג. דיון והכרעה.**
35. מטעם התובע העידו אפרים צבי מוסקוביץ, משה פריד, גיל סגל והתובע עצמו, ומטעם הנתבעים העידו הנתבע 3 ומר גיל נחושטן אשר צילם את התמונה.
36. בתצהירו מוסיף התובע ומאשר כי אמנם הסכים לכך שהצלם יצלם אותו אך לא ידע, ולא העלה על דעתו, כי מדובר בצלם של עיתון, דבר שנודע לו רק בדיעבד לאחר פרסום הצילום המקורי בעיתון.
37. לטענת התובע בתצהירו, מהתמונה משתמע כאילו הוא מחזיק על ידיו את הדוגמנית הפרובוקטיבית, ומכל מקום, נמצא בקרבה יתרה אליה, כשפניו מראות חיבה שמלכתחילה הייתה מופנית לבנו הקטן.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 45143-03-10 שיינפלד נ' ידיעות אחרונות בעמ ואח'

תיק חיצוני:

38. מיד לאחר פרסום התמונה פנה אליו טלפונית חבר בשם אפרים מוסקוביץ' ושאל האם הוא מודע לפרסום. כאשר תיאר בפניו מר מוסקוביץ' את הפרסום, הזדעזע התובע.
39. מאחר והתובע מנהל אורח חיים שומר מצוות והעיתון האמור לא נכנס לביתו, לא ראה את תמונת הפוטומונטאז' לאחר פרסומה משך תקופה ניכרת, עד שחבר אחר שלו בשם משה אפל, הביא לו אותה. כאשר ראה את התמונה חשכו עניו והוא חשב על הבושה הגדולה שהייתה נגרמת לו אילו הגיע הצילום לידי בני משפחתו או לחבריו, והוא שמר אותו ולא הראה אותו לאיש. כך היה עד שחבר נוסף שלו בשם משה פריד נתן את תמונת הפוטומונטאז' לאחיו של התובע, יחיאל, וכך התפרסם הדבר בין בני משפחתו של התובע והדבר גרם לו לבושת פנים ועגמת נפש.
40. הצילום פגע בשמו הטוב וכן ברגשותיהם של בני משפחתו.
41. כמורה הוראה, הפרסום גרם לפגיעה מהותית באורח חייו של התובע וחששו הגדול כל העת הוא שיגיע לידי תלמידיו או הצוות הממונה עליו, דבר שעלול להביא לפגיעה מיידית בקידומו או אף בעצם העסקתו. התובע זכה תמיד להערכה רבה במקום עבודתו ואף היה ראש כולל ומנחה צעירים, והנה, לפני זמן קצר, ללא הסבר ממשי, הפסיקו את עבודתו, והוא חושש שמא הדבר נובע מאותו פרסום העלול לפגוע במוסד המכובד בו עבד.
42. זאת ועוד, כמי שמתעתד להיות דיין וכמי שפניו מועדות לדיינות ומשקיע ימים ולילות בלימוד ובהכנה לתפקיד זה, מהווה הפרסום פגיעה משמעותית ועלול למנוע את עצם הסמכתו לדיינות או מינויו כדיין מן השורה שהרי ידוע לכל שהנושא במשרת דיין לא יכול לדבוק בו שום רבב ובפרסום הטילו בו הנתבעים רפש ושמו אותו ללעג ולקלס בקרב ציבור שאמור לרכוש יראת כבוד לרב ולדיין.
43. מתגובות שקיבל מחברים וידידים הבין שמכיוון שתפוצתו של העיתון היא בכל הארץ, ומכאן שאנשים במקומות שונים נחשפו לפרסום, והדבר המטריד ביותר הוא כי ביום מן הימים כאשר יתמודד התובע על משרת דיינות, התמונה תעמוד לו לרועץ לקבלת התפקיד.
44. מר מוסקוביץ' העיד בתצהירו כי הוא תושב בית שמש ומשתייך לקהילה החסידית ועובד כמשגיח כשרות. את התובע הוא מכיר מכך שלמד בישיבה של האדמו"ר שלו אליה היה התובע מגיע מידי פעם לביקורים. כמו כן לעיתים היו מתפללים יחד באותו בית כנסת והוא מכיר מספר בני משפחה נוספים שלו. על-פי עדותו בתצהירו ביום שישי בחודש אייר שנת תשס"ט פנה אליו חבר חילוני שהיה בידו עיתון "ידיעות אחרונות", הראה לו את הפרסום בו נראה אברך בקרבה יתרה לבחורה חילונית בעלת הופעה פרובוקטיבית ואמר לו 'יתראה איך החרדים מתנהגים'. מר מוסקוביץ' הזדעזע מתמונת הפוטומונטאז', במיוחד כאשר זיהה את התובע, אמר לחבר שהוא חבר של האברך המצולם ובתגובה אמר לו אותו אדם "ככה גם אתה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 45143-03-10 שיינפלד נ' ידיעות אחרונות בעמ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 וגם החברים שלך מתנהגים". מר מוסקוביץ' ביקש את גזיר העיתון אך נענה בסירוב. מייד
2 לאחר מכן ניסה מר מוסקוביץ' לברר את מספר הטלפון של התובע ודרך בן דוד שלו איתר את
3 מספרו, התקשר אליו והודיע לו על הפרסום ותוכנו. על פי עדותו, התובע הזדעזע ולא האמין
4 וביקש ממנו להשיג את העיתון, אך כיוון שמר מוסקוביץ' לא קורא את העיתון, לא השיג
5 עותק ממנו עבור התובע.
- 6 45. בנוסף העיד כי בחברה שלו, תמונה כזו היא דבר קשה ופוגע שכן לא מקובל להראות לזרים
7 תמונה של אדם אפילו עם אשתו, אלא רק לקרובי משפחתו, ותמונה כזו, בה מופיע התובע
8 בפומבי כאילו הוא מחבק בחורה זרה בלבוש פרובוקטיבי, הוא דבר מזעזע ביותר.
- 9 46. בנוסף העיד כי פגש יום אחד את הנתבע 3, דיבר אתו על המקרה והעיר לו כיצד הוא מפרסם
10 תמונה שכזו, ותשובתו הייתה שהוא מכיר את המקרה אך התמונה לא הייתה באחריותו.
- 11 47. מר פריד מסר תצהיר ולפיו הוא מכיר את התובע ומשפחתו. אביו היה מנהל של מר פריד
12 בתלמוד תורה ואת התובע הוא מכיר מהחסידות. כן העיד כי לפני כשנתיים וחצי, אחרי ל"ג
13 בעומר קנה את עיתון "ידיעות אחרונות" של סוף השבוע ולפתע ראה תמונה בה מופיע התובע
14 בקרבה יתירה לבחורה פרובוקטיבית. מדובר בתמונה יוצאת דופן ופוגעת ולפיכך גזר אותה
15 שומר אותה אצלו בארנק כדי לתת אותה לתובע. רק לאחר כחצי שנה פגש את אחיו של
16 התובע, יחיאל שיינפלד, ונתן לו את התמונה כדי שייתן אותה לתובע. מדובר, על-פי עדותו
17 בתמונה שבחסידות שלהם נחשבת כדבר פוגע מעליב ומעורר לעג. כדוגמה, לגרסתו, לפני זמן
18 לא רב פורסמה באינטרנט תמונה של אברך חרדי כשהוא ליד אשת חברו, ולא יותר מכך, אך
19 הדבר עורר מהומה רבה עד כדי כך שהילדים של אותו אברך וגם של אותה אישה הוצאו
20 ממוסדות הלימוד, ואחת המשפחות אף עזבה את הארץ.
- 21 48. הנתבע 3, עורך המדור "אפעס" ובן המגזר החרדי העיד בתצהירו כי "אפעס" הוא מדור
22 סאטירי מוכר שנוסד במקור על ידי כותבים חרדים ונועד בין השאר לעסוק בשלל נושאים
23 הנובעים מהקונפליקט בין חרדים וחילוניים בישראל, מנקודת ראות חרדית. בהמשך פורסם
24 המדור מספר שנים בעיתון "ארץ" ומזה 4 שנים פורסם בעיתון "ידיעות אחרונות".
- 25 49. על-פי עדותו של הנתבע 3 הרוב המכריע של בני המגזר החרדי לא קוראים את עיתון "ידיעות
26 אחרונות" ולא נחשפים אליו.
- 27 50. בנוסף העיד הנתבעת 3 כי כבן המגזר החרדי אין בפרסום כדי לשפיל ולבוז את התובע, וכי
28 אין קשר בין הפרסום לבין פיטורי התובע שנתיים וחצי לאחר הפרסום. מדובר, על-פי עדותו
29 בטענות דמגוגיות וניסיון לנצל סטיגמות שגויות לגבי המגזר החרדי, ולא בכדי בחר התובע
30 לשטוח טענותיו נגד הנתבע 3 בבית משפט אזרחי ולא בבית דין רבני כנהוג במגזר החרדי.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 45143-03-10 שיינפלד נ' ידיעות אחרונות בעמ ואח'

תיק חיצוני:

51. במרכזה של התביעה פרסום סאטירי במדור סאטירי בעיתון. הסאטירה התייחסה לפרסומת של סלקום משפחה אשר פרטה על רגשות משפחתיים – יהודיים: חזרת הבת הפנקיסטית לחיק המשפחה הדתית, שמקבלת אותה כפי שהיא. הפרסום הסאטירי חיבר שני עולמות שאינם קשורים זה לזה, בתמונת פוטומונטאז': הפנקיסטית מהפרסומת של סלקום וטכס החלאקה בו מספרים את הבנים שהגיעו לגיל שלוש.
52. הרואה את הפרסום הסאטירי לא יכול היה לטעות במושא הפרסום, שעליו נסבה הביקורת הסאטירית והוא הפרסומת של סלקום. על כך הצביע, על דרך ההגזמה וההקצנה גם הכיתוב שהופיע תחת התמונה: "לאחר החזרה לחיק המשפחה, הפאנקיסטית מהפרסומת של סלקום הגיעה לחלאקה במירון".
53. יתר הבדיחות שהופיעו באותו מדור באותו יום, עסקו גם הם בגופים גדולים וידועים או באישים ציבוריים: הנשיא קצב, האפיפיור, הרמטכ"ל ועוד, ולא בחידוד ובדיחה כלפי ה"האזרח הקטן" ש"נתפס" בצילום באירוע כזה או אחר.
54. לא יכולה הייתה להיות אי הבנה בעיני איזה מקוראי המדור כי הסאטירה מכוונת במקרה זה כלפי סלקום ולא נגד התובע המצולם.
55. בנוסף, לא היה כל ספק בידי המתבונן בפרסום הסאטירי כי התמונה הינה תמונת פוטומונטאז' ולא היה צילום משותף של התובע והדוגמנית של סלקום. צילום הפוטומונטאז' גם לא היה בעייתי מבחינת לבושה של הדוגמנית וגם לא נערך בצורה שבה יכול להיראות מגע לכאורה בין הדמויות המרכיבות אותו, ואין לקבל את טענת התובע כי בתמונת נראה התובע כאילו הוא מחזיק על ברכיו דוגמנית בתסרוקת פרובוקטיבית (סעיף 7 לסיכומי התובע).
56. התובע עצמו העיד בחקירה נגדית שאף אחד מבני משפחתו וחבריו לא חשד בו, למראה הפרסום הסאטירי, שהוא הצטלם עם הדוגמנית, ואין גם הרי חולק שטכס החלאקה לא נעשה לנשים.
57. השאלה אם יש בפרסום כדי להשפיל או כדי לבזות תובע בלשון הרע נבחנת באופן אובייקטיבי, ולא ניתן לבסס קביעה בעניין זה על תחושותיו של התובע והעדים מטעמו. בנסיבות כאמור לעיל, גם אם הפרסום סאטירי ותמונת הפוטומונטאז' לא היו פרסום שהתובע חפץ להשתתף בו, לא היה בפרסום דבר שיש בו כדי להשפיל או לבזות את התובע, בכלל, או בעיני סביבתו.
58. זאת ועוד, כאשר מדובר בביטוי סאטירי, מטבע הדברים נעזרים בהגזמה ובעיוות המציאות עד כדי גיחוך ויש לייחס לביטוי את המשמעות הסבירה של הדברים לפי ההקשר, תוך התחשבות באופייה של הסוגה ובהתאם לתפיסות מקובלות של האדם הסביר (ראה: ע"א

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 45143-03-10 שיינפלד נ' ידיעות אחרונות בעמ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 4534/02 רשת שוקן בע"מ נ' הרציקוביץ' פ"ד נ"ח(3) 558 (להלן פס"ד "שוקן נ'
2 הרציקוביץ'").
- 3 .59 זאת ועוד, חוק איסור לשון הרע מהווה איזון בין זכות היסוד לשם טוב מזה והזכות לחופש
4 ביטוי מזה. המשקל של חופש הביטוי מתחזק כאשר מדובר בביטוי סאטירי שמטרתו לעורר
5 ויכוח ציבורי והוא חף מיומרה להציג אמת עובדתית. בסוג זה של ביטוי, הגבלת חופש הביטוי
6 פוגעת בצורה קשה בקיומו של "שוק רעיונות" חופשי המצוי בלב ליבו של השיח הדמוקרטי
7 (ראה פס"ד שוקן נ' הרציקוביץ' לעיל).
- 8 .60 אשר לפגיעה בפרטיות, התובע טוען כי מדובר בתמונה תמימה המתעדת חלק מטכס החלאקה
9 (סעיף 6 לסיכומים). טענה זו אינה מדויקת, כמו גם עדותו של מר יעקב סגל מטעם התובע
10 שהעיד כי הצילום נעשה בשבריר שניה: "עצר. צילם והמשכנו הלאה" (נעמ' 51 ש' 9
11 לפרוטוקול). מחומר הראיות עולה כי הצילום נעשה בשיתוף פעולה מלא של התובע. ראשית,
12 התובע עצמו העיד כי הסכים לעריכת הצילום המקורי (סעיף 9 לתצהיר התובע). כמו כן, אין
13 מדובר בצילום המתעד חלק מטכס החלאקה, אלא בצילום "מבויים", דהיינו העמדה, תוך
14 שנעשו מספר צילומים של התובע ובנו. התובע אף מסר לצלם את כתובת הדואר האלקטרוני
15 שלו על מנת שישלח לו את קבצים של הצילומים, ועל פי עדותו של הצלם, שהוכחשה על ידי
16 התובע, הוא אכן שלח לתובע קבצים אלה. התובע גם לא מחה כאשר פורסם הצילום המקורי
17 בעיתון, על-פי עדותו בחקירתו הנגדית, משום שנאמר לו שאין לו עילת תביעה.
- 18 .61 לאור האמור לעיל, הצילום נעשה במרחב הציבורי, בהסכמה מפורשת של התובע ותוך שיתוף
19 פעולה שלו, ואין בו משום פגיעה בפרטיות.
- 20 .62 התובע טוען כי הצלם לא הציג עצמו כצלם של העיתון "ידיעות אחרונות" והתובע לא היה
21 מודע לעובדה זו, שאם היה מודע לה, לא היה מסכים לצילום מאחר ועיתון זה אינו מקובל
22 במגזר החרדי אליו הוא שייך. גרסה זו מוכחשת על ידי הצלם, שאינו בעל דין בתובענה, ואשר
23 העיד כי תמיד הוא מציג עצמו באופן זה. בנוסף, טענה זו לא עלתה על ידי התובע בכתב
24 התביעה, ובכך נפגעת מהימנותה, בנוסף לכך שהיא מהווה הרחבת תזית אסורה.
- 25 .63 אין חולק כי כאשר התובע נתן את הסכמתו לביצוע הצילום הוא לא התנה הסכמה זו בתנאים
26 כלשהם ולא סייג הסכמתו באופן כלשהו. לפיכך, ומאחר ולא נעשה בצילום שימוש שכל אדם
27 סביר לא היה נותן לו את הסכמתו, למשל לצרכי פרסומת מסחרית, ומאחר ומדובר, כאמור,
28 בסאטירה, גם בשימוש בצילום בתמונת הפוטומונטאז' אין בו משום פגיעה בפרטיותו של
29 התובע.
- 30 .64 אוסיף ואציין כי על פי עדותו של התובע הוא הוסמך להוראה ומשמש כ"מורה הוראה", לומד
31 להכשרה לדיינות ואף כתב ספר עב כרס העוסק בדיני ריבית במשפט העברי שזכה לדברי שבח

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 45143-03-10 שיינפלד נ' ידיעות אחרונות בעמ ואח'

תיק חיצוני:

1 רבים. דבר במסלול חייו לא נפגע בעקבות הפרסום הסאטירי. כן, על פי עדותו בקהילה שלו
 2 שהיא סגורה במיוחד לא מכניסים לבית ולא קוראים את עיתון "ידיעות אחרונות" (עמ' 20
 3 לפרוטוקול). דווקא אחיו, שקיבל את הפרסום, הוא זה שסיפר על כך לתובע ולאביו (עמ' 21
 4 לפרוטוקול), וגם אז משפחתו של התובע לא חשבה שהוא הצטלם לפרסומת ואף אחד מחבריו
 5 לא חשב שהוא נעמד כדי להצטלם (עמ' 25 ש' 21 לפרוטוקול). כן על פי עדותו של התובע, יש
 6 לו שם טוב (עמ' 24 ש' 5 לפרוטוקול). התובע מעלה ספקולציה לגבי פיטוריו מאוחר יותר אולם
 7 לא הובאה ראיה לעצם הפיטורין או לסיבתם. מהאמור לעיל עולה כי כבודו ושמו הטוב של
 8 התובע נותרו כשהיו.

פסיקתא

9
 10 65. לאור כל האמור לעיל, נדחית התביעה.
 11 66. התובע ישלם לנתבעים הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בסך 7,500 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה
 12 וריבית כדין מהיום ועד למועד התשלום.

13

14

15

ניתן היום, ג' כסלו תשע"ו, 15 נובמבר 2015, בהעדר הצדדים.

16

רונית פינצ'וק

רונית פינצ'וק אלט, שופטת בכירה

17

18

19

20